

הלכות כלים פרק ט

א. כל כלי מתכות שיש להן שם בפני עצמן, מקבלין טמאה חוץ מן הדלת, והנגר, והמנעול, והפותה שתחת הציר, והציר, והקורה, והצנור: מפני שאלו עשויין לקרקע, או לשמש את העץ אינן מקבלין טמאה, ואפלו קדם שיקבעו.

ב. וכל כלי מתכות שיש לו שם לוי אינו מטמא בפני עצמו, מפני שהוא כמקצת כלי. פיצד: עקרב שלפרמביה, טמא. ולחיים שלה שעל לחיי הבהמה מכאן ומכאן טהורין, ואינן מקבלין טמאה בפני עצמן: מפני שאין להן שם בפני עצמן. ובשעת חבורן, הכל מקבלין טמאה.

ג. טסין שלברזל שמניחין על לחיי האדם בשעת מלחמה אינן מקבלין טמאה, מפני שאין להן שם בפני עצמן; ואם יש בהן בית קבול מים, מטמאין ככלי קבול.

ד. גזם שהוא עשוי כקדרה מלמטן וכעדשה מלמעלן, ונפרק הקדרה שלו מקבלת טמאה בפני עצמה, שהרי יש בה בית קבול; והעדשה מקבלת טמאה בפני עצמה, מפני שיש לה שם בפני עצמה. והצנורה שלו שהיא נכנסת באזן או באף אינה מקבלת טמאה בפני עצמה, מפני שאין לה שם בפני עצמה.

ה. היה הגזם עשוי כמין אשכול, ונפרק טהור: מפני שאין בו בית קבול, ואין לכל גרגר ממנו שם בפני עצמו, והרי אינו ראוי לתכשיט, משנפרק. טבעת אחת שמניחין הבנות ברגל אחת, היא הנקראת בורית; ואינה מקבלת טמאה, מפני שאין עליה צורת כלי תכשיט, אלא כמו טבעת הכלים, או טבעת שקושר בה בין כתפיו. אבל שתי טבעות שמשימות הבנות ברגליהן, ושלשלת מטלת ביניהן מזו לזו מקבלין טמאה: מפני שהן מתכשיטי הבנות, והן הנקראין כבלים.

ו. קטלה שהחליות שלה שלמתכת, והן בחוט שלצמר או שלפשתן, ונפסק החוט החליות מקבלות טמאה, שכל אחת ואחת כלי בפני עצמו. היה החוט שלה שלמתכת, והחליות שלאבנים טובות ושלמרגליות או שלזכוכית, ונשברו החליות, והחוט קים הרי זה מטמא בפני עצמו. שירי קטלה, כמלוא צואר קטנה.

ז. כל הכסויין שלמתכת טהורין, ואין מקבלין טמאה מפני שאין להן שם בפני עצמן: חוץ מכסוי המחס; ומכסוי טני שלרופאין מפני שמניחין בו את האספלונית, נעשה כלי קבול. כסוי שלמתכת ששפו ולטשו, ועשהו מראה הרי זה מקבל טמאה.

ח. כל המשקלות שלמתכת, מקבלות טמאה; והן הנקראות אנקיות. קנה מאזנים שלעץ שהיו אנקיות שלברזל תלויות בו מקבל טמאה, מפני האנקיות התלויות בו. במה דברים אמורים, במאזנים שלמוכרי פשתן ומוכרי צמר; אבל שלבעלי בתים אינו מקבל טמאה, עד שיהיו האנקיות קבועות בו.

ט. משקלות שנשתברו אף על פי שהחזירן ושוקל בהן, אינן מקבלות טמאה. יחד מהן חצוי לטרין, שליש לטרין, רביעי לטרין הרי אלו מקבלין טמאה. סלע שנפסלה, והתקינה להיות שוקל בה מקבלת טמאה.

י. אַנקלי שלפּתפּים, טהורָה; ושלרוכלים, מטמאָה. אַנקלי שלנקליטי המטה, טהורָה; ושלדרגש, מטמאָה. אַנקלי שלכּוּרת הצידים שצדין בה הדגים, טהורָה; ושלשדה, מטמאָה. אַנקלי שלמנורת העץ, טהורָה; ושלשלחן, מטמאָה.

יא. זֶה הַכֵּל: כָּל כְּלִי שֶׁמִּקְבֵּל טֻמְאָה בְּפָנָיו עֲצֻמוֹ מִן הַתּוֹרָה הָרִי הָאֵנְקְלִי שֶׁלִּמְתַּכֵּת שָׁלוֹ וְהַשְׁלֵשֶׁלֶת שָׁלוֹ, מִקְבְּלוֹת טֻמְאָה. וְכָלִי שֶׁאֵינוֹ מִקְבֵּל טֻמְאָה כְּגוֹן פְּשׁוּטִי כְּלִי עֵץ, וְכָלִי עֵץ הַבָּאִים בְּמִדָּה, וְכִיוּצָא בָּהֶן אֵנְקְלִי שֶׁלִּמְתַּכֵּת וְהַשְׁלֵשֶׁלֶת שָׁלוֹ, אֵינוֹ מִקְבְּלוֹת טֻמְאָה. וְכֵלֶן אַחַת אַחַת בְּפָנָיו עֲצֻמָּה, טְהוֹרָה: שֶׁאֵין הָאֵנְקְלִי אוֹ הַשְׁלֵשֶׁלֶת כְּלִי בְּפָנָיו עֲצֻמוֹ, אֲלֹא הָרִי הֵן כְּמִקְצַת כְּלִי. וְאַפְלוֹ אֵנְקְלִי שֶׁבְּכוֹתָלִים שְׁתוּלִין בָּהּ הַכֵּלִים וְהַבְּגָדִים וְכִיוּצָא בָּהֶן, טְהוֹרָה.

יב. שֶׁלִּשְׁלֵשֶׁת שֵׁישׁ בֵּה בֵּית נְעִילָה, מִטְמָאָה; וְהַעֲשׂוּיָה לְכַתִּיפָה, טְהוֹרָה. שֶׁלִּשְׁלֵשֶׁת שְׁלִסִּיטוֹנוֹת מִטְמָאָה, מִפְּנֵי שֶׁהֵן נוֹעֲלִין בֵּה הַחֲנִיּוֹת; וְשֶׁלְּבַעֲלֵי בָתִּים טְהוֹרָה, שֶׁאֵינָה אֲלֹא לְנוֹאִי. שֶׁלִּשְׁלֵשֶׁת שְׁלִמּוֹשְׁחֵי קֶרֶקַע, וְהִיתְדוֹת שֶׁלָּהֶן שְׁתוּקְעִין בְּקֶרֶקַע בְּשַׁעֲה שְׁמוֹשְׁחִין מִקְבְּלִין טֻמְאָה. וְשֶׁלִּשְׁלֵשֶׁת שְׁלִמְקוֹשְׁשֵׁי עֲצִים טְהוֹרָה, לְפִי שֶׁהֵיא מְשַׁמֶּשֶׁת אֶת הָעֵץ.

יג. שֶׁלִּשְׁלֵשֶׁת דְּלִי גָדוֹל אַרְבַּעַת טַפָּחִים מִמֶּנָּה סָמוּךְ לְדְלִי, מִטְמָאָה עִם הַדְּלִי מִפְּנֵי שֶׁהוּא צֶרֶף הַדְּלִי; וְהַשָּׂאָר טְהוֹר, לְפִי שֶׁאֵין לוֹ שֵׁם בְּפָנָיו עֲצֻמוֹ. וְשֶׁלִּשְׁלֵשֶׁת דְּלִי קָטָן, עֲשֶׂרָה טַפָּחִים.

יד. הַכִּדּוּר שֶׁלִּמְתַּכֵּת וְהַסִּנְדֵּן, וְהַקִּנְטָר שֶׁלְּבִנְאִי, וְהַדָּקָר שֶׁלְּחֶרֶשׁ, וְחִמּוּר שֶׁלְּנֶפֶח, וְהַמְטִלְטֵלֶת, וְהַמְשַׁקֵּלֶת שֶׁלְּבִנְיָן, וְהַכִּירִים שֶׁלְּכֶרֶזֶל שְׁחוּבְטִין בָּהֶן הַזִּיתִים, וְהָאֶפְרָכִס שֶׁלִּמְתַּכֵּת, וְהָאוּלָר שְׁכוּרְתִין בּוֹ הַסּוּפְרִים רֹאשׁ הַקְּלָמוֹס שֶׁלְּקִנָּה, וְהַקְּלָמוֹס שֶׁלִּמְתַּכֵּת, וְהַכֵּן, וְהַכֶּנֶה שְׁמִשְׁרֻטִּין בָּהֶן הַסּוּפְרִים כָּל אֵלוֹ מִקְבְּלִין טֻמְאָה, שֶׁכָּל אֶחָד מֵהֶן יֵשׁ לוֹ שֵׁם בְּפָנָיו עֲצֻמוֹ. וְכֵן כָּל כִּיוּצָא בָּאֵלוֹ.